

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **Z. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 kwietnia 2025 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania,

zakończanego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 23 października 2008 r., sygn. akt II AKa 223/08,

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 7 kwietnia 2008 r., sygn. akt II K 9/07,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Pismem z 19 sierpnia 2024 r. (data wpływu **22** stycznia 2025 r.) Z. K. wniósł o wznowienie postępowania zakończanego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 23 października 2008 r. sygn. akt II AKa 223/08, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie z 7 kwietnia 2008 r. sygn. akt II K 9/07. W argumentacji wniosku wskazano, iż wyroki obu orzekających w sprawie sądów zostały wydane na podstawie spreparowanych przez częstochowskich śledczych dowodów. Jednocześnie autor wniosku wskazał, iż funkcjonariusze policji

przemysłanym szantażem zmusili go do określonego zachowania w postaci m. in. przyznania się do dokonania zabójstwa czy pomówienia A. C. o dokonanie zabójstwa. Wznowienia postępowania domagał się zatem co do zasady w oparciu o twierdzenia, iż w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstw. Nadto Z. K. przedstawił argumentację wskazującą na wadliwość zapadłych w niniejszej sprawie wyroków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 545 § 3 k.p.k. nakłada na sąd obowiązek przeprowadzenia kontroli wniosku o wznowienie postępowania pochodzącego od podmiotu nieprofesjonalnego pod kątem jego oczywistej bezzasadności. Kontrola ta ma charakter *quasi* formalny, co oznacza, że w jej toku nie dochodzi do merytorycznego rozpoznania wniosku, ani też do badania jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia, ale do wstępnego przeanalizowania jego treści w celu ustalenia możliwości skutecznego złożenia tego pisma. Wniosek, który jest bezzasadny w stopniu oczywistym, musi spotkać się z odmową przyjęcia bez wzywania do usunięcia braków formalnych. Oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie postępowania to taka, która nie wymaga szczególnego badania, jest widoczna „na pierwszy rzut oka”, jest niewątpliwa i wniosek obiektywnie nie może doprowadzić do wzruszenia prawomocnego orzeczenia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 25 września 2015 r. sygn. akt II KO 49/15; z 6 października 2015 r. sygn. akt V KO 56/15).

W złożonym przez Z. K. wniosku argumentacja dotyczy oceny materiału dowodowego i poczynionych ustaleń faktycznych. Takie okoliczności nie mogą jednak stanowić podstawy do wznowienia postępowania. Podkreślić bowiem trzeba, że postępowanie wznowieniowe nie stanowi powtórzenia postępowania apelacyjnego i nie jest swego rodzaju „trzecią instancją”, mającą służyć kolejnemu weryfikowaniu poprawności orzeczeń zapadłych w sądach pierwszej i drugiej instancji. Wznowienie postępowania może nastąpić wyłącznie w sytuacjach ściśle określonych przez ustawodawcę, co gwarantuje stabilność prawomocnych

orzeczeń sądowych i pewność obrotu prawnego. Takich jednak podstaw we wniosku nie wskazano.

Wobec tego stwierdzić trzeba, że zmaterializowały się przewidziane w art. 545 § 3 k.p.k. podstawy do odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie jako oczywiście bezzasadnego, bez wzywania wnioskodawcy do uzupełnienia jego braków formalnych, takich jak niesporządzenie go i podpisanie przez uprawniony podmiot oraz brak opłaty.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]